

Prima instanță: (Judecătoria Orhei, sediul Central) V. Cupcea

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Banca Comercială ”Moldinconbank”
Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Banca Comercială
”Moldinconbank” Societate pe Acțiuni împotriva lui Tataroi Sergiu, intervenient accesoriu
Societatea Comercială ”Tasoncom” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la
repararea prejudiciului material cauzat prin infracțiune,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, prin care a fost
respins apelul declarat de Banca Comercială ”Moldinconbank” Societate pe Acțiuni și
menținută hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 22 septembrie 2017,

c o n s t a t ă :

La 01 februarie 2017 Banca Comercială ”Moldinconbank” Societate pe Acțiuni a
înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Tataroi Sergiu, intervenient accesoriu
Societatea Comercială ”Tasoncom” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la
repararea prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

În motivarea acțiunii, Banca Comercială ”Moldinconbank” Societate pe Acțiuni a
menționat că în baza contractului de credit nr. 40(2007) din 08 iunie 2007 a acordat
Societății Comerciale ”Tasoncom” Societate cu Răspundere Limitată un credit în sumă de
500 000 lei, cu termenul final de rambursare la data de 08 decembrie 2008.

De asemenea, a menționat că întru asigurarea rambursării creditului și achitarea
dobânzilor, precum și altor plăți aferente conform contractului de credit, Societatea
Comercială ”Tasoncom” Societate cu Răspundere Limitată în temeiul contractului de gaj
nr. 17 din 08 iunie 2007 a depus în gaj combina de model ”Clas До-106”, anul producerii
1993 și evaluat la prețul de 208 000 lei.

La fel, conform contractului de gaj nr. 20 din 18 iunie 2007, Societatea Comercială
”Tasoncom” Societate cu Răspundere Limitată a depus în gaj combina de model ”Clas
114”, anul producerii 1994 și evaluat la prețul de 208 000 lei.

Susține că debitorul Societatea Comercială "Tasoncom" Societate cu Răspundere Limitată nu și-a onorat obligațiile contractuale privind rambursarea creditului, dobânzilor, cât și plăților aferente acestuia.

Relatează, că deoarece Banca Comercială "Moldinconbank" Societate pe Acțiuni deținea un drept preferențial asupra bunurilor gajate, a solicitat de la Societatea Comercială "Tasoncom" Societate cu Răspundere Limitată transmiterea bunurilor gajate în scopul vânzării acestora, însă pe parcursul efectuării acțiunilor de exercitare a dreptului de gaj asupra combinelor depuse în gaj, s-a constatat că Tataroi Sergiu în calitate de administrator al Societății Comerciale "Tasoncom" Societate cu Răspundere Limitată a prezentat Băncii documente false ce atestau dreptul de proprietate asupra combinelor în cauză.

Astfel prin sentința Judecătorei Centru, municipiul Chișinău din 23 noiembrie 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2016, Tataroi Sergiu a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod Penal și eliberat de răspundere penală pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Totodată, reiterează că acțiunea civilă înaintată în cadrul examinării cauzei nu a fost examinată, urmând ca în privința acesteia să se expună instanța civilă.

Menționează că conform calculului întocmit la data de 28 decembrie 2016, debitorul Societatea Comercială "Tasoncom" Societate cu Răspundere Limitată a acumulat o datorie totală de 6 701 459,76 de lei, formată din creditul în mărime de 500 000 lei, dobânda în mărime de 767 137,93 de lei, dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a creditului în mărime de 2 942 000 lei, dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a dobânzii în mărime de 2 445 588,46 de lei și comision în mărime de 48 733,37 de lei.

Relevă că în legătură cu neonorarea obligațiilor contractuale, la 06 ianuarie 2017 în adresa lui Tataroi Sergiu a fost expediată notificarea prin care i s-a comunicat despre posibilitatea de a repara prejudiciul cauzat prin infracțiune pe cale amiabilă în termen de 15 zile, însă aceasta a rămas fără răspuns.

Banca Comercială "Moldinconbank" Societate pe Acțiuni solicită încasarea de la Tataroi Sergiu a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă totală de 6 701 459,76 de lei.

La 21 septembrie 2017 Banca Comercială "Moldinconbank" Societate pe Acțiuni a înaintat cerere de concretizare a pretențiilor (f.d. 90-92).

În motivarea cererii de concretizare, a menționat că Societatea Comercială "Tasoncom" Societate cu Răspundere Limitată se află în proces de insolvență, fapt confirmat prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 decembrie 2015.

Susține că deoarece procedura de citare legală în procesul de insolvență nu a fost respectată, Banca Comercială "Moldinconbank" Societate pe Acțiuni a înaintat cerere de repunere în termen și validarea creanței în procesul de insolvență al Societății Comerciale "Tasoncom" Societate cu Răspundere Limitată în mărime totală de 35 010 108,42 de lei.

Astfel prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017 a fost admisă cererea privind repunerea în termen, iar prin încheierea din 23 martie 2017 a fost admisă parțial cererea de validare a creanței în sumă totală de 24 761 565,76 de lei.

Relevă că suma în cauză a fost confirmată anterior prin decizia definitivă și executorie a Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, în temeiul căreia s-a dispus încasarea de la Societatea Comercială "Tasoncom" Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul Băncii Comerciale "Moldinconbank" Societate pe Acțiuni a datoriilor la contractele de credit și

anume: nr. 7(2008) din 26 ianuarie 2008; nr. 40(2007) din 08 iunie 2007; nr. 40(2008) din 29 martie 2008 și nr. 6(2008) din 26 ianuarie 2008.

Deci în baza contractului de credit nr. 40(2007) din 08 iunie 2007, suma dispusă spre încasare prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 a constituit 3 968 501,53 de lei.

Banca Comercială "Moldinconbank" Societate pe Acțiuni solicită încasarea de la Tataroi Sergiu a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă totală de 3 968 501,53 de lei.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei, sediul Central din 22 septembrie 2017, acțiunea înaintată de Banca Comercială "Moldinconbank" Societate pe Acțiuni a fost respinsă.

Prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că suma solicitată prin cererea de chemare în judecată de la Tataroi Sergiu ca persoană fizică a fost deja încasată de la Societatea Comercială "Tasoncom" Societate cu Răspundere Limitată, a cărei administrator la momentul încheierii contractului de credit era Tataroi Sergiu.

Totodată, prima instanță a stabilit că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 decembrie 2015, în privința Societății Comerciale "Tasoncom" Societate cu Răspundere Limitată a fost intentată procedura de insolvență.

Astfel prima instanță a concluzionat că în temeiul art. 75 alin. (3) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, din momentul intentării procedurii de insolvență, calcularea penalităților, dobânzilor și altor plăți aferente datoriilor creditoare ale debitorului se suspendă.

La fel, prima instanță a ajuns la concluzia că prin cererea de chemare în judecată înaintată, reclamantul de fapt solicită încasarea de la Tataroi Sergiu a datoriei acumulate de Societatea Comercială "Tasoncom" Societate cu Răspundere Limitată în baza contractului de credit, care deja a fost încasată prin hotărâre judecătorească.

Iar faptul că administratorul întreprinderii pentru a obține creditul a depus în gaj bunuri care nu-i aparțineau și a fost condamnat pentru acest fapt, nu constituie temei de încasare a datoriei la contractul de credit, or aceasta nu poate fi apreciat ca un prejudiciu material cauzat creditorului.

Or, circumstanța în cauză a avut drept consecință doar faptul că suma creditului a rămas fără garanție, care era asigurată cu bunurile gajate, iar o eventuală încasare a datoriei atât de la Tataroi Sergiu cât și de la Societatea Comercială "Tasoncom" Societate cu Răspundere Limitată ar constitui o dublă încasare a aceleiași datorii, adică o îmbogățire fără justă cauză a reclamantului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, a fost respins apelul declarat de Banca Comercială "Moldinconbank" Societate pe Acțiuni și menținută hotărârea Judecătorei Orhei, sediul Central din 22 septembrie 2017.

La 06 aprilie 2018 prin intermediul oficiului poștal Chișinău din 17 ianuarie 2018, Banca Comercială "Moldinconbank" Societate pe Acțiuni a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Banca Comercială "Moldinconbank" Societate pe Acțiuni, în motivarea recursului a menționat că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea.

La fel, a relatat că Tataroi Sergiu fiind administrator al Societății Comerciale "Tasoncom" Societate cu Răspundere Limitată, a avut intenție culpabilă de a lipsi Banca Comercială "Moldinconbank" Societate pe Acțiuni de posibilitatea legală de a urmări bunuri gajate în cazul în care nu-și va onora obligațiunile de achitare a creditului, fapt prin

care a lipsit Banca de garanția instituită privind rambursarea creditului.

Totodată, a menționat că nu poate fi considerată acțiunea de încasare a datoriei bancare din contul Societății Comerciale "Tasoncom" Societate cu Răspundere Limitată în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 și acțiunea de încasare a prejudiciului material cauzat prin infracțiune de la Tataroi Sergiu ca fiind o dublă încasare, deoarece obiectul acțiunilor sunt absolut distincte și avînd subiecți diferiți.

La 22 mai 2018, Tataroi Sergiu a depus referință la recursul declarat de Banca Comercială "Moldincombank" Societate pe Acțiuni, solicitînd să fie respins ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 17 ianuarie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 06 aprilie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Banca Comercială ”Moldinconbank” Societate pe Acțiuni, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Banca Comercială ”Moldinconbank” Societate pe Acțiuni.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari